

Vragen en antwoorden over de verordening inzake duurzame batterijen

Brussel, 10 december 2020

1. Waarom is er nieuwe regelgeving inzake batterijen nodig?

Batterijen zijn een cruciale technologie in de transitie naar klimaatneutraliteit en naar een meer circulaire economie. Zij zijn van essentieel belang voor duurzame mobiliteit en dragen bij tot de ambitie om de vervuiling tot nul terug te brengen. Batterijen maken ook deel uit van ons dagelijks leven thuis, in keukenapparatuur, afstandsbedieningen of wekkers. De vraag naar batterijen zal de komende jaren snel toenemen, in het bijzonder voor elektrische voertuigen die door batterijen worden aangedreven, waardoor deze markt een steeds groter strategisch belang heeft op mondiaal niveau.

Om ervoor te zorgen dat de verwachte massale inzet van batterijen onze inspanningen in het kader van de groene transitie niet belemmert, moet de EU daadkrachtig optreden om te waarborgen dat alle batterijen die in de EU in de handel worden gebracht, ongeacht of het draagbare batterijen, autobatterijen, industriële batterijen of batterijen voor e-voertuigen zijn, op duurzame wijze worden geproduceerd en gebruikt en dat het afval dat zij veroorzaken, op duurzame wijze wordt beheerd.

De nieuwe strategische aanpak van batterijen werd gelanceerd in het kader van de Europese alliantie voor batterijen en heeft een prominente plaats gekregen in de Europese Green Deal, het nieuwe actieplan voor de circulaire economie en de nieuwe industriestrategie voor Europa.

Om van batterijen een echte katalysator van de groene transitie te maken, moet een nieuw regelgevingskader worden ingevoerd. De bestaande [batterijenrichtlijn van de EU](#) dateert uit 2006 en is niet langer actueel. Er zijn nieuwe sociaal-economische omstandigheden, technologische ontwikkelingen, markten en batterijtoepassingen ontstaan en de milieuproblemen die daarmee gepaard gaan, moeten met een nieuwe ambitie worden aangepakt. Tegen 2030 zal de wereldwijde vraag naar batterijen met een factor 14 vermenigvuldigen, en de EU zou verantwoordelijk kunnen zijn voor 17 % van die vraag. Daarnaast zal de wereldwijde exponentiële stijging van de vraag naar batterijen tot een evenredige stijging van de vraag naar grondstoffen leiden, in het bijzonder kobalt, lithium, nikkel en mangaan, en dit zal een aanzienlijk effect hebben op het milieu. Het toenemende gebruik van batterijen zal ook leiden tot een toename van de hoeveelheid afval. Het aantal te recycelen lithiumbatterijen zal tussen 2020 en 2040 naar verwachting stijgen met een factor 700.

Tegelijkertijd is de industrie nu beter voorbereid om efficiënter te recyclen en hogere niveaus van teruggewonnen materialen te bereiken en is zij dus beter in staat om bij te dragen aan het circulaire karakter van de sector.

Gelet op het strategische belang van batterijen en om hun negatieve gevolgen voor het milieu te beperken, moeten er geharmoniseerde regels voor de gehele EU worden vastgesteld om ervoor te zorgen dat de verwachte marktgroei zo duurzaam mogelijk verloopt. De nieuwe verordening voorziet in een alomvattend kader dat alle soorten batterijen bestrijkt en betrekking heeft op hun gehele levenscyclus, van het productieproces tot de ontwerpvereisten, alsmede hun tweede levenscyclus, de recycling en het gebruik van de gerecyclede materialen in nieuwe batterijen.

2. Wat wil de Commissie bereiken met het huidige voorstel voor een verordening?

Het doel van de voorgestelde verordening is dat batterijen die in de EU in de handel worden gebracht, duurzaam, circulair, hoogperformant en veilig zijn gedurende hun gehele levenscyclus, dat zij worden ingezameld, herbestemd en gerecycled en dat zij een echte bron van waardevolle grondstoffen worden. Daartoe worden in het voorstel specifieke eisen vastgesteld voor elk stadium van de batterijwaardeketen.

Ruw gesteld betekent dit dat ervoor moet worden gezorgd dat grondstoffen op een duurzame, verantwoorde manier worden aangeleverd, dat batterijcellen, -modules en -packs worden vervaardigd met schone energie, weinig gevaarlijke stoffen bevatten, energie-efficiënt zijn en ontworpen zijn om lang mee te gaan en dat zij op gepaste wijze worden ingezameld, gerecycled of

herbestemd. Er moet specifiek aandacht worden besteed aan het einde van hun levensduur om ervoor te zorgen dat geen enkele batterij verloren gaat als afval, maar dat batterijen worden herbestemd of herwerkt en dat de waardevolle materialen die ze bevatten terugvloeien naar de economie.

Om een aanzienlijk effect te kunnen hebben op de EU-markt voor batterijen, moeten deze maatregelen juridisch bindend zijn en op EU-niveau worden vastgesteld. Dit moderne regelgevingskader is van essentieel belang om de marktdeelnemers in de gehele waardeketen voor batterijen rechtszekerheid te bieden, om zo het pad te effenen voor noodzakelijke grootschalige investeringen om in te spelen op de marktvraag.

De vaststelling van dergelijke eisen zal bovendien versnippering van de interne markt helpen voorkomen doordat de lidstaten diverse belangrijke aspecten inzake duurzaamheid op uiteenlopende wijze zouden aanpakken, zoals het verantwoordelijk betrekken van grondstoffen, de gerecyclede inhoud, de koolstofvoetafdruk en de etikettering. Al die eisen zullen de markt in de richting van duurzamere productie- en consumptiepatronen doen evolueren.

De keuze om duurzaamheidseisen voor de volledige levenscyclus van de batterijen op te nemen, waarborgt dat de milieueffecten van batterijen zoveel mogelijk worden beperkt. In dit verband is de vaststelling van circulaire benaderingen cruciaal: door de kringloop te sluiten kunnen de waardevolle materialen die worden gebruikt in batterijen zo lang mogelijk op de markt blijven.

3. Wat zijn de belangrijkste aspecten van het voorstel?

De voorgestelde nieuwe verordening bevat verplichte eisen inzake:

- duurzaamheid en veiligheid (zoals regels voor koolstofvoetafdruk, minimale hoeveelheid gerecycled materiaal, prestatie- en degelijkheidscriteria, veiligheidsparameters);
- etikettering en informatie (zoals het opslaan van informatie over duurzaamheid en gegevens over de "gezondheidstoestand" van de batterijen en de verwachte levensduur);
- beheer aan het einde van de levensduur (zoals uitgebreide producentenverantwoordelijkheid, inzamelingsstreefcijfers en -verplichtingen, streefcijfers voor recyclingefficiëntie en percentages van teruggewonnen materialen);
- verplichtingen van marktdeelnemers in verband met productvereisten en regelingen voor passende zorgvuldigheid;
- elektronische informatie-uitwisseling.

Daarnaast bevat het voorstel bepalingen over verplichte groene overheidsopdrachten, over het vergemakkelijken van de handhaving van de productvoorschriften, in het bijzonder voorschriften inzake de conformiteitsbeoordeling, de aanmelding van conformiteitsbeoordelingsinstanties en de economische en markttoezichtinstrumenten.

4. Hoe zullen de nieuwe regels de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu verbeteren?

Alle stappen in de levenscyclus van batterijen, van de winning van de bij de vervaardiging gebruikte minerale grondstoffen tot de inzameling en verwerking van afgedankte batterijen, hebben potentiële effecten op het milieu en de menselijke gezondheid. De voorgestelde eisen en bepalingen zijn erop gericht dergelijke effecten zo veel mogelijk te beperken.

Het belangrijkste doel is het vermijden van het gebruik van giftige stoffen en het verminderen van de risico's als gevolg van het slecht beheer van afval. Daartoe stelt de Commissie maatregelen voor zoals een verbod op kwikhoudende en cadmiumhoudende batterijen, het aanscherpen van de verplichtingen inzake gescheiden inzameling van afgedankte batterijen (met een inzamelingsdoelstelling van 70 % tegen 2030 voor draagbare batterijen en een verplichting om ervoor te zorgen dat helemaal geen batterijen van andere soorten verloren gaan) en een totaalverbod op het storten van afgedankte batterijen. De streefcijfers voor de recyclingefficiëntie van lood-zuurbatterijen worden verhoogd en gezien het belang van lithium voor de batterijwaardeketen worden nieuwe doelstellingen voor lithiumbatterijen ingevoerd. Bovendien moeten tegen 2025 en 2030 specifieke streefcijfers voor de terugwinning van waardevolle materialen — kobalt, lithium, lood en nikkel — worden gehaald.

De verordening is bedoeld om de transitie naar schonere mobiliteit te bevorderen en het aandeel van hernieuwbare bronnen in de Europese energiemix te vergroten. Een lager gebruik van koolstofrijke fossiele brandstoffen zal de uitstoot van toxische stoffen en koolstofdioxide en het effect van het energieopwekkingsstelsel op de gezondheid en de kwaliteit van het leefmilieu helpen beperken.

5. Wat zijn de voorgestelde duurzaamheids- en veiligheidscriteria voor batterijen?

De Commissie stelt voor om de bestaande beperkingen op het gebruik van gevaarlijke stoffen in alle soorten batterijen te handhaven, in het bijzonder voor **kwik** en **cadmium**.

Bovendien zullen oplaadbare industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen met interne opslag die in de Unie in de handel worden gebracht, vanaf 1 juli 2024 over een verklaring inzake de **koolstofvoetafdruk** moeten beschikken. Vanaf 1 januari 2026 moeten die batterijen voorzien zijn van een etiket met de koolstofintensiteitsprestatieklasse, en vanaf 1 juli 2027 moeten zij voldoen aan maximumdrempels wat hun koolstofvoetafdruk betreft.

Met ingang van 1 januari 2027 moet voor industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen met interne opslag het daarin aanwezige **gehalte aan gerecycled** kobalt, lood, lithium en nikkel worden aangegeven. Vanaf 1 januari 2030 moeten deze batterijen een bepaald minimumgehalte aan gerecyclede stoffen bevatten (12 % kobalt, 85 % lood, 4 % lithium en 4 % nikkel). Vanaf 1 januari 2035 worden die percentages verder verhoogd (20 % kobalt, 10 % lithium en 12 % nikkel).

Wat de **prestaties en degelijkheid** betreft, is in het voorstel voorzien in de ontwikkeling van minimumeisen voor zowel draagbare batterijen voor algemeen gebruik (oplaadbare en niet-oplaadbare), tegen 1 januari 2026, als voor oplaadbare industriële batterijen.

De Commissie stelt voor om de huidige eis inzake de **verwijderbaarheid** van batterijen verder te ontwikkelen waardoor de fabrikanten verplicht zullen zijn om hun toestellen zo te ontwerpen dat afgedankte batterijen gemakkelijk kunnen worden verwijderd. Zij stelt ook een nieuwe bepaling inzake **vervangbaarheid** voor, die voorschrijft dat toestellen moeten blijven functioneren nadat de batterijen zijn vervangen.

Ook de bestaande lacune op het gebied van **veiligheidsmaatregelen** voor systemen voor stationaire energieopslag wordt met dit voorstel aangepakt. Alleen modellen die de nodige tests hebben doorstaan en veilig zijn bevonden in normale gebruiksomstandigheden, mogen in de EU in de handel worden gebracht.

6. Zullen de regels gelden voor ingevoerde batterijen? Hoe wordt ervoor gezorgd dat de in de handel verkrijgbare batterijen aan de regels voldoen?

De nieuwe verordening inzake batterijen bevat duurzaamheids- en veiligheidseisen waaraan batterijen moeten voldoen voordat zij in de handel mogen worden gebracht. Deze regels gelden voor alle batterijen die in de EU op de markt worden gebracht, ongeacht waar zij vandaan komen. Voor batterijen die buiten de EU worden vervaardigd, is het de importeur of de distributeur van de batterijen in de EU die ervoor moet zorgen dat de batterijen aan de relevante eisen van de verordening voldoen.

Met betrekking tot de eisen inzake de koolstofvoetafdruk, de hoeveelheid gerecyclede materialen in de batterijen en het verantwoord betrekken van grondstoffen (passende zorgvuldigheid) is in het voorstel voorzien in een verplichte **onafhankelijke controle** door aangemelde instanties.

De **markttoezichtautoriteiten** van de lidstaten zullen de naleving van deze bepalingen op de EU-markt handhaven.

7. Hoe wordt het circulaire karakter in het voorstel verwerkt?

Het circulaire karakter staat centraal in het voorstel. De milieueffecten van batterijen zijn groter in de eerste stadia van hun levenscyclus, te weten de winning van grondstoffen en de productieprocessen. Een grotere materiaalefficiëntie van de batterijwaardeketens zal leiden tot minder winningsactiviteiten en een algemene vermindering van de milieueffecten.

Hoewel de EU het goed doet op het gebied van recycling van draagbare batterijen en lood-zuurbatterijen voor auto's, is er nog heel wat werk aan de winkel op het gebied van lithium-ionbatterijen voor elektrische auto's, systemen voor energieopslag en industriële activiteiten. Slechts 10 % van het in die batterijen aanwezige lithium wordt gerecycled. Specifieke bepalingen in het voorstel pakken deze nieuwe uitdagingen aan.

De Commissie stelt voor om maatregelen te nemen in de verschillende fasen van de levenscyclus van batterijen. Het percentage ingezamelde afgedankte batterijen verhogen is van cruciaal belang om de kringloop van de in batterijen gebruikte materialen te sluiten.

In dat verband stelt de Commissie voor om:

- het streefdoel voor de gescheiden inzameling van draagbare batterijen te verhogen van 45 %

naar 65 % in 2025 en 70 % in 2030 en om een specifiek streefdoel vast te stellen voor afgedankte batterijen uit lichte vervoermiddelen, een sector die naar verwachting zal groeien;

- de bestaande verplichting om alle afgedankte autobatterijen, industriële batterijen en batterijen voor elektrische voertuigen in te zamelen, te versterken door specifieke verslagleggingsverplichtingen in te voeren om de handhaving te vergemakkelijken.

Als tweede stap zullen deze batterijen moeten worden gerecycled. De verplichting om ervoor te zorgen dat alle ingezamelde afgedankte batterijen op passende wijze worden gerecycled - de hoeksteen van het huidige stelsel - blijft behouden.

De Commissie stelt voor om de streefdoelen voor de **efficiëntie van het recyclingproces** te verhogen en om een specifiek streefdoel voor lithiumbatterijen vast te stellen.

Zij stelt eveneens voor om aanzienlijke veranderingen aan te brengen in de bepalingen inzake de **terugwinning van materialen**. Er worden verplichte, gekwantificeerde streefdoelen voor de terugwinning van kobalt, koper, nikkel, lood en lithium voorgesteld.

In een laatste stap moeten die teruggewonnen materialen beschikbaar worden gesteld voor de batterij-industrie. De Commissie stelt voor dat de nieuwe batterijen die op de markt worden gebracht **minimaal bepaalde hoeveelheden gerecycled materiaal** moeten bevatten, wat bijdraagt tot het sluiten van de materiaalkringlopen. Tot slot wordt in het voorstel een duidelijk kader vastgesteld voor de **herbestemming** van industriële batterijen en batterijen voor elektrische auto's, om dergelijke batterijen een tweede leven te geven (bijvoorbeeld door het gemakkelijker te maken om gebruikte batterijen van elektrische auto's te gebruiken voor stationaire energieopslag).

8. **Welke informatie krijgen eindgebruikers en marktdeelnemers over de batterijen die zij kopen of bezitten?**

De informatie die nodig is om de batterijen en hun belangrijkste kenmerken te kunnen identificeren, moet met een duidelijk zichtbare, leesbare en onuitwisbare **markering** op de batterijen worden aangebracht. Via passende markeringen zoals QR-codes moet onder meer informatie worden verstrekt over de levensduur, de laadcapaciteit, de voorschriften voor gescheiden inzameling, de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen en de veiligheidsrisico's.

De Commissie stelt voor dat een batterijbeheersysteem, waarin de informatie en gegevens worden opgeslagen die nodig zijn om de **toestand** en de verwachte levensduur van batterijen te bepalen, beschikbaar wordt gesteld aan eigenaars van batterijen en onafhankelijke marktdeelnemers die namens hen optreden. Dit zal de ontwikkeling van de secundaire batterijmarkt bevorderen door hergebruik, herbestemming of herwerking van batterijen te vergemakkelijken.

9. **Hoe zal dit voorstel de transparantie op de batterijmarkt vergroten?**

Diverse nieuwigheden in de voorgestelde verordening berusten op het gebruik van nieuwe IT-technologieën, hoofdzakelijk in verband met etikettering, beschikbaarheid van informatie over batterijen online of traceerbaarheid van grote batterijen gedurende hun levenscyclus.

Het voorstel voorziet in een gemeenschappelijk **elektronisch uitwisselingssysteem**, of een gemeenschappelijke batterijdataruimte, waarin informatie over elk batterijmodel dat in de EU in de handel wordt gebracht, wordt geregistreerd en beschikbaar wordt gemaakt voor het publiek.

Het datasysteem zal via de bovengenoemde QR-code worden gekoppeld aan individuele digitale "**batterijpaspoorten**", een nieuw essentieel mechanisme om de traceerbaarheid en het beheer van grote batterijen te verzekeren. Het zal consumenten in staat stellen met kennis van zaken beslissingen te nemen, het zal fabrikanten in staat stellen innovatieve producten en diensten te ontwikkelen en het zal de nationale autoriteiten en de Commissie voorzien van een instrument voor marktonderzoek.

10. **Is het voorstel onderworpen aan een effectbeoordeling?**

Tijdens de voorbereiding van de effectbeoordeling voor het voorstel heeft de Commissie de belanghebbenden uitgebreid [geraadpleegd](#).

De effectbeoordeling is gebaseerd op de analyse van de evaluatie van de batterijenrichtlijn, de raadplegingen voor dit initiatief en diverse ondersteunende studies.

Alle maatregelen zijn in voldoende detail geanalyseerd in bijlage 9 bij de effectbeoordeling, waarbij de effecten van de maatregelen zijn bekeken in vergelijking met het scenario van ongewijzigd beleid.

Meer informatie

Contactpersoon voor de pers:

[Vivian LOONELA](#) (+32 2 296 67 12)

[Sonya GOSPODINOVA](#) (+32 2 296 69 53)

[Daniela STOYCHEVA](#) (+32 2 295 36 64)

[Célia DEJOND](#) (+32 2 298 81 99)

Voor het publiek: [Europe Direct](#) per telefoon [00 800 67 89 10 11](#) of [e-mail](#)